

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

X. Distinctio duarum potestatum probatur quoque testimoniis Principum
Valentiani, Iustiniani, & Ludovivi Pij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

dubium esse possit quin sicut Imperator jure supremo utatur in Germania & ceteris imperij ditionibus, sic Rex Francorum jure supremo ac potiori auctoritate regat Galliam absque ulla prorsus interventione alterius cujuspiam auctoritatis. Orationem porro illam Bonifacij, de qua mox dicebamus, edemus in Additione ad caput tertium hujus libri.

I X. Aliam viam instituit Metrophanes Smyrnæ Metropolita in Octava Synodo; cum Basilium Imperatorem coram Concilio alloquens, Patriarcharum auctoritatem commendavit, ex duobus illis fideribus comparatione ducta, absque injuria Imperatoris potestatis, quæ etsi nullum in ea similitudine locum obtineat, ipso etiam Lunæ fulgore Patriarchis tributo; tamen aliunde detrimentum illud cumulatissimè compensatur, cum novum jubar Princeps esse dicitur, cujus splendore cetera Patriarcharum sidera illustrentur. Hæc sunt verba

Concil. VIII. Ad. n. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44.

Metrophanis: sol justitiæ, & immensa solus potentie & dominus noster, qui fecit duo luminaria magna; majus, ut præfesset dici; minus, ut præfesset nocti; iisque in firmamento collocatis, posuit & alia quadam luminaria magna in firmamento Ecclesiæ; rectos nempe vertices Patriarcharum ad universum terrarum orbem illustrandum, ut præfesset diei & nocti, & lucem dividant à tenebris; hoc est, dividant ac separent facientes opera lucis & tenebrarum. Hæc igitur magna luminaria, religiosissime Princeps, perinde ac in magna domo multas faces, ita in tua urbe congregasti, teque ipsam clarius jubar, ac tuum Imperium illustrius, & Christi Ecclesiam splendidiorum reddidisti. Quinimmo tua presentia veluti luminare aliquod ingens sanctæ huic & Oecumenicæ Synodo exortum, dicta hæc visaque lumina multo fulgentiora effecisti. Quare non est quòd hæc comparatio à Luna & Sole ducta, incautis lectoribus obtundatur, quasi mutuaritia vel saltem obnoxia luce Principum potestas fulgeret. Societate & mutuo obsequio, ut dixi, invicem connectuntur duæ potestates, non exerto alterius in alteram imperio; & ad subsidium Ecclesiæ præstandum æquali fœdere obstringuntur.

X. Sed ne videamur in re, quæ Principibus communis est cum Episcopis, Ecclesiasticorum scriptorum testimoniis tantum inniti, necesse est ut doceamus etiam ipsos Principes pro hac sententia stare. Valentinianus senior, cum Ambrosium, quem Liguria præfecerat, suffragiis Cleri & populi Ecclesiæ Mediolanensis Episcopum delectum fuisse intellexisset, *Gratia sit tibi, Domine omnipotens & servator noster*, inquit ille apud Theodoretum, quòd cum ipse corpora huic viro commississet, tu etiam animas eidem commendasti. Sed liquidius mentem omnium

Theod. l. 4. c. 6. n. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44.

Principum expressit Iustinianus, cujus hæc sunt verba initio Novellæ vi. *Maxima quidem in hominibus sunt dona Dei à superna collata clementia, Sacerdotium, & Imperium; & illud quidem divinis ministrans; hoc autem humanis præfessens, ac diligentiam exhibens. Ex uno eodemque principio utraque procedentia, humanam exornant vitam. Cui succedet Ludovicus Pius Imperator & Rex Francorum: qui Gelasij locum, quem superius protuli, in Capitularia transcripsit. adeo ut in Gallia hæc distinctio duarum potestatum, actibus & officiis impermixtis, constantissimè vigerit. Possent in hanc sententiam plurimos Ecclesiæ Gallicanæ auctores laudare, Hincmarum, Ivonem, Bernardum, Petrum Blesensem. Sed satius esse duxi in re nota parcere diligentia, quam nimia sedulitate fastidium movere lectori. Attamen à testimonio Lupi Abbatis Ferrariensis temperare non possum, cujus hæc sunt verba: Rex Regum, idemque Sacerdos Sacerdotum, qui solus potuit Ecclesiam regere quam redemit, postquam humanitatem suam in calum evexit, semper cum suis futurus divinitate, potestatem suam ad eandem gubernandam Ecclesiam in Sacerdotes divisi & Reges; ut quod sancti docerent Pontifices, & ipsi implerent & impleri facerent devotissimi Reges.*

Iustin. Nov. vi. n. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44.

Capitul. l. 4. c. 10.

Lupi Ferrar. n. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44.

CAPUT II.

Synopsis.

- I. Non solum auctoritas regia manat à Deo, sed etiam specialiter singulis Regibus à Deo confertur immediate.
- II. Populus Augusto jus suum contulit; sed Deus imperium Augusto dedit; ex Augustino & Tertuliano. In eoque Reges & Episcopi conveniunt.
- III. Singuli Gallia Reges non à parentibus, sed à Deo, regnum obtinent. ex Concilio Parisiensi.
- IV. Regnum Francorum semper fuit liberum ab alieno imperio. Clodovei dignitas & potestas æqualis Imperatorie, ex Avito. Clodoveus Augusti nomen assumpsit.
- V. Lus eudenda aurea moneta Regibus Francorum, æquè ac Imperatoribus Romanis, competebat. Verita conjugia Principum CP. cum peregrinis, præter Franco. Regnum Francorum ceteris regnis illustrius, ex Gregorio Magno, Gallia Reges solius Dei arbitrio obnoxij, ex Gregorio Turon. & Remigio.
- VI. In regni administratione ab ecclesiastica potestate non pendem. Qua temporalia non attingit. Hoc jure utebantur Carolus Calvus & Proceres regni adversus Hadrianum II.
- VII. Rex Francorum, Imperator in regno vulgò dicitur. Unde manaverit hoc loquendi genus, inquiritur. Quidam hoc tribuunt divisioni regni à filiis Ludovici Pij instituta.
- VIII. Hæc opinio expenditur. Quas provincias complecteretur regnum Francorum ante delatum.

L. 1. c. 1. n. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44.